

kingen over Plautus en de comedie en enkele verzen, waaronder een lofdicht op een zekere Johannes van Borselen (waarover hierna meer) en een grafschrift ter ere van Margaretha van York, de weduwe van Karel de Stoute, die in 1503 was gestorven.

Ingeleid door een 'aan zijn Hollanders' gerichte brief van Dorpius komt dan de tekst van Chrysostomus, waarna het boekje wordt afgesloten met een brief van Gerard van Nijmegen (Geldenhauer) aan een zekere Sebastiaan van Zierikzee, waarin Geldenhauer reageert op Chrysostomus' lof op Holland door de lof van Zeeland te zingen. Opvallend is overigens dat Chrysostomus zijn tekst afsluit met een verwijzing naar de kosmograaf Sebastiaan, van wie hij zoveel had opgestoken. Het ligt voor de hand te veronderstellen dat met deze Sebastiaan ook Sebastiaan van Zierikzee wordt bedoeld.²³⁾

In zijn inleidende brief vestigt Dorpius de aandacht op het gebruik van de termen *Olandia* en *Olandinus*, die een Italiaanse - volgens Dorpius in ieder geval een buitenlandse - snit verraden en voorbijgaan aan de oorsprong van Holland als *Holtland*. Overigens noemde ook Erasmus' jeugdvriend Willem Hermans Holland *Olandia*, zodat die variant niet zonder meer buitenlands of meer in het bijzonder Italiaans mag worden genoemd. Van Dorp plaatste de opmerkingen van Chrysostomus over Batavia in hun historische context door in te haken op de discussie over de mogelijke identiteit van Batavia en Holland. Het inleidend schrijven eindigt met een reeks complimenteuzen karakteristieken die de Bataven in oude tijden hadden ontvangen. Geldenhauer vestigt in zijn Zeeuwse lof onder andere de aandacht op de wiskundige Paulus van Middelburg, die omstreeks 1475 tegelijk met beroemdheden als de schilders Justus van Gent en Piero della Francesca aan het hof van Federico de Montefeltro in Urbino werkzaam was geweest. Voorts noemt Geldenhauer *en passant* de hier al eerder even vermelde Johannes van Borselen en Franciscus, stadssecretaris van Zierikzee, 'een niet voldoende te prijzen leerling van Erasmus'.²⁴⁾

De teneur van dit opmerkelijke geschrift en de opvallende lof voor Rotterdam als geboorteplaats van Erasmus sluiten vrijwel naadloos aan op Erasmus' *Adagium Auris Batava*. De vaststelling dat de Bataven de voorouders van de Hollanders zouden zijn geweest, past wonderbaarlijk bij wat destijds in bepaalde Hollandse milieus in de mode kwam. Tot degenen die in dat opzicht de toon zetten, behoorde Erasmus' jeugdvriend Cornelis